

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 111(4151)

Anykščiai,

1980 m. rugsėjomėn. 18 d.

Kaina 2 kap.

RAJONO SPAUDOS CENTRAS „DERLIUS-80“ PRANEŠA:

„Žemės ūkyje, kaip jokioje kitoje šakoje, metų rezultatai priklauso nuo to, kaip organizuojami darbai galutiniam etape“.

(13 drg. L. Brežnevo kalbos Alma Atoje Kazachijos TSR ir Kazachstano Komunistų partijos 60-mečio proga)

— Ilgai ir neišpasakytai sunkiai šiemet į aruodus ke-
lavo mūsų duona: dieną ly-
ja, kitą rūkas tirščiausias
ant javų gula... Bet kalbo-
mis ir padėjimais kalnų
nenuvers, ypač kai grūdų
laukas beveik pusantro
tūkstančio hektarų apglėbęs.
Kas liko? Įnoringai gamtal
priešpastatyti sumanumą,
kantrybę, atkaklumą... Štai
tie trys pagrindiniai daly-
kai, kurie žemdirbio gyvenimui, manau, suteikia žmo-

giškiausią prasmę, — teigė
„Gimtosties žemės“ kolūkio
valdybos pirmininkas Anta-
nas Abraškevičius.

Sitaip samprotauti ūkio
vadovas turi realų pagrindą,
nes šiomis dienomis kolūkio
kombainai užbaigia kirsti
paskutiniuosius vasarajaus
plotus. Nors derlius ne tas,
kurio buvo norėta ir tikėta-
si, tačiau visi penkiolika
ūkio javakirčių jau gali ne-
perdėdami pasakyti: padarėm
viską, ką įstengėm, ką ga-

lėjom, kas buvo įmanoma. Į
ūkio sandėlius supilta per du
tūkstančius tonų grūdų. Sep-
tintadajį jų prikūle nuo pir-

Daigo amžinumas

mos pūtijos dienos visiems
spartą ir sektiną pavyzdį ro-
dęs Antanas Staševičius.
Antruojū ūkio javakirčių
soclenktynėse liko Jonas Se-
levičius, trečiuojū — komu-
nistas Steponas Kapleris...

— Ką čia žlepti — nupy-
nus ruglapjūtės užbaigtųjų
vainiką, širdyje pastebimai
palengvėjo, bet visiems rū-
pesčiams galas negreit, —
kaip visada ne be tyseanos

kalbėjo kolūkio pirmininkas.

Išties. Antai visai nebe to-
li iki užbaigos „lietuviško
šilko“ augintojams — iš
ūkyje sūravusių 200 hekta-
rų linų, dar pirmadienio ry-
tą nerautų bebuvė likę 40
hektarų. Mechanizatoriams
Jonui Baseckui, Julijui But-
kevičiui bei Vytautui Stra-
žinskui tai dienos-kitos dar-
bas, tik tie orai vis vyrus
pristabdo. Prie galo stumia-
si ir šlاندų tvarkytojai, bet
šiemis taipogi kiekvieną
giedresnę valandą tenka
gaudyte gaudyti... Saltingų
jų pašarų gamintojams šia

J. Jurevščiaus nuotraukoje matome „Gimtosties žemės“ kolūkio valdybos pirmininką Antaną Abraškevičių, nufotografuotą gerokai anksčiau — dar javapjūtės pra-
džioje.

prasmę kiek lengviau: me-
chanizatoriaus Algio Motie-
jūno siloso kombainui našiai
darbuotis, skaityk, dar dide-
lių kliuvinių nebuvo. Neatsi-
ūktinai iš ūky turėtų 120
hektarų kukurūzų, pats vie-
nas jau nupjovė bemaž 100
hektarų. Derlius vėl neap-
vylė — apie 400 centnerių
žalios masės iš kiekvieno
hektaro prismulkinama. Ūky-
je jau suslėgta daugiau kaip
4000 tonų siloso ir, anot A.
Abraškevičiaus, dar geras
tūkstantis tonų to paties pa-
šaro tebelaukia savo eilės.

Kur buvus nebuvo, kol-
ūkio pirmininkui vis rūpi pas-
sėjus užsukti, kur Petras
Kazlauskas, Antanas Marti-
šiūnas ir Alfonsas Gudonis
šiandien sėja ketvirtąjį šim-
tą hektarų žiemkenčiams pa-
ruošty dirvų. Kur dar prieš
keletą dienų gaudė grūdų
kombainai, dabar vėl greta
prasideda naujas duonos
kelias, nuostabiai įtikinamai
patvirtinantis daigo amžinu-
mą.

L. Vaitonis
Rajono spaudos centro
„Derlius-80“ narys

Kai tampama bendraminčiais

I „Gintaro“ kolūkio bulvių
laukus kasdien išsiskubina
daugiau nei porą šimtų bul-
vių rinkėjų. Jų tarpe — pen-
kiasdešimt Vilniaus inžineri-
nio statybos instituto pra-
moninės ir civilinės statybos
fakulteto pirmakursių.

— Visokių talkininkų ma-
tėm, bet šių mitrumu nepa-
liaujam stebėtis, — nesiėpė
pasitenkinimo ūkio profsą-
jungos komiteto pirmininkas
Algis Jakutis. — Kiekvienas
per dieną prirenka daugiau
nei po 700 kilogramų bul-
vių. Praėjo diena — ir, skai-
tyk, dviejų hektarų lauko
nebėra...

Kaip tokiais šaunuoliais
nesidžiaugsi. Gal todėl ir
kolūkio profsąjungos komi-
teto pirmininkas kur buvęs
nebuvo jau pas studentus su-
ka. „Kaip sekasi, gal kok-
ių pasiūlymų ar pageidavi-
mų turite?“ — dalykiškai tei-
raujasi.

Kad gintariečiai su savo

talkininkais tapo tikra
bendraminčiais, rodo ne tik
stropus, spartuoliškas jaunų
vilniečių trušas ar ūkio sei-
mininkų pastovus dėmesin-
gumas. Tiek vienu, tiek
antru nemaziau jungia abi-
pusis, kolektyvinis bendra-
vimas po darbo valandų. Be-
ne svariausioji vieta laisva-
laikio metu skiriama spor-
tui, fizinei kultūrai.

— Ir kaip kitaip, — šyp-
telėjo studentų kolektyvo va-
dovas dėstytojas Jurgis
Medzvieckas. — Gintariečiai,
kiek žinom, rajone garsėja
ne vien dosniais laukais —
ūkio sportininkai taipogi ne-
turi sau lygių. Tad ar gali-
me praleisti gerą progą vie-
ni su kitais pasivaržyti, je-
gas ūkio aikštyne išmėginti?

Nereta vakarą savo švie-
sas įžiebia studentų disko-
teka, beje, pritraukianti ke-
lių aplinkinių kaimų jauni-
mą. Jos metu niekad ne-
trūksta išmonės, nei geros
nuotaikos. Diskotekos sve-

čias šiomis dienomis žada
būti „Gintaro“ dirbantių
praelytį garsūs boksininkai
Europos vicečempionas Juo-
zas Juocevičius ir sporto
meistras Edvardas Strelec-
kas...

Teko girdėti prisipažįstant,
kad tik prabudęs, neretas
gintariečių talkininkas B.
VISI tuoj šasteli prie lango
— ką žada tas drėgnas pa-
rytys? Sunkus šis ruduo
žemdirbiui. Bet juk lauke ne-
paliksi grūdo ar buivės. Ir
kur daugiau, jeigu ne pas-
kutiniųjų penkmečio metų
derlių atiduodančiuose lau-
kuose šiandien gali sutikti
Albertą Mikulėną ar Valių
Jakštą, Antaną Gedvilą ar
Jovitą Janušaitę... Visų pen-
kiasdešimties jaunųjų talki-
ninkų iš Vilniaus šūkis la-
bai paprastas: dirbti tik
sparčiai ir kokybiškai.

V. Limaltė

Pirmaujantys rajono kombainininkai šių metų rugsėjo 15 d.

Ūkio pavadinimas	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino modelis	Užpjovė sul. et. ha javų	Prikūle tonų grūdų	Pamainos dirbis sul. et. ha
„Gimtoji žemė“	Staševičius Antanas	SK-5	254	330	10,6
„Aušra“	Budrys Pranas	SK-4	243	330	10,5
„Aukštakainis“	Šiaučūnas Petras	SK-5	234	277	9,7
Levaniskis	Bielūnas Vladas	SK-5	189,6	350,6	10,9
„Gintaras“	Sudeikis Alfonsas	SK-5	192	284	8,1

Pirmaujantys rajono jaunieji kombainininkai

Levaniskis	Bielūnas Vladas	SK-5	189,6	350,6	10,9
„Aukštakainis“	Poliovas Jurijus	SK-5	196	241	8,1
Jakšišio t. ūkis	Minkevičius Vladas	SK-5	147	217	7,4

Talkininkaujančių studentų darbo rezultatai

1980 m. rugsėjo 15 d.

PIRMAUJA

Ūkio pavadinimas	Mokykla	Grupė	Zmonių skaičius	Vadovas		Atlikta dar- by tūkst. rub.	Vieno stu- dento išdir- bis rub.
				Mokyklos	Ūkio		
Staškūniškio t. ūkis	Kauno politechnikumas	IIs RAG	28	E. Mickūnienė	J. Janišius	11.168	399
„Svyturys“	—	IIIs ARE	28	V. Motiejūnas	K. Zigas	10.546	378
Skieimons	—	IIa ARE	36	J. Zemaitis	J. Augustinas	12.865	357
		IIIs RAG		A. Gališauskas			

ATSILIEKA

„Puntukas“	Kauno politechnikumas	III MAP	22	F. Šliukša	A. Burneikis	5.216	192
„Aukštakainis“	—	II KSM	28	A. Aukščionis	A. Savičius	4.216	192
M. Melnikaitės	—	IIIs ETS	18	J. Meškele	D. Krikštaponis	1.830	101

LLKJS CK Anykščių rajono rudens talkų štabas

Kronikėlė

VPSC premijai prista-
tyta grupė Lietuvos TSR žemės ūkio ekonomikos institu-
to mokslininkų, parengusių
naują socialistinio lenktynia-
vimo žemės ūkyje rezultatų
susumavimo sistemą. Išaiški-
nant nugalėtojus, atsižvel-
giama į keturis pagrindinius
faktorius — žemės kokybę,
gamybinius fondus, fondo-
grazą ir apsirūpinimą darbo
jėga. Lenktyniavimo rezulta-
tų balus susumuoja ir nuga-
lėtoją nustato elektroninė
skaitinimo mašina.

I Panevėžio rajono
kolūkių kolūkių vėl atveko
MSV mechanizatoriai. Čia

pradėtas įgyvendinti origina-
lus sausimo sistemos page-
rinimo projektas, kurį paruo-
šė respublikinio Vandens
ūkio projektavimo instituto
Panevėžio skyriaus specialis-
tai. Melioratoriai alnaujinis
pusantro tūkstančio hektarų
žemės plotą, atlikę išlįsį
kompleksą kitų darbų

Beveik visas šalies deg-
tukų įmonės aprūpina karlo-
nu dėžutėmis Klaipėdos ce-
liuliozės ir kartono gamyk-
la. Puikios kokybės kartono
panaudojimas leidžia dau-
giau kaip pusantro karto
padidinti darbo našumą, per
metus, sulaupyti apie 150
tūkstančių kubinių metrų
medienos.

(ELTA)

Kartais idomu peržvelgti ir skaicius. Ypač jei jie daugelio tavo gyvenimo dienų, mėnesių ir metų atspindys. Kai Vladas Sostakas peržiūrė eilės metų ūkio ekonomikos rezultatus, išreikštus sausais skaičiais, jį visuomet apima keistas jausmas, supratimas, kad laikmečio perspektyvoje darbo rezultatai neproporcingi idėtam triūsui ir pergyventam rūpesčiui.

Idomu palyginti amžiaus ketvirčio pirmųjų ir paskutiniųjų metų rezultatus. 1952 m., kai pradėjo vadovauti ūkiui, ir jis pats, ir visi žmonės turėjo rūpesčių nemažiau ir prakaito išliejo daugiau. O vienokį rezultatų nuo praėjusių metų aukštumos net žiūrėti kažkaip nepatogu. Tais metais iš karvės buvo gauta 728 kg pieno, 100 hektarų žemės pagaminta 5,2 cnt pieno, 1,7 cnt mėsos, gauta iš pasėlių hektaro 4,7 centnerio grūdų. O po ketvirčio amžiaus, 1977-aisiais, iš karvės jau gauta beveik 3500 kg pieno, 100 ha žemės pieno pagaminta 569, o mėsos — 162 centneriai, grūdų iš hektaro prikulta po 34,8 centnerio.

Kodėl šitaip? Atsakyti galima trumpai: padėjo technika, melioracija, žmonių sąmoningumas, darbuotojų kvalifikacija. Darbo rankų 1977-aisiais buvo jau keliskart mažiau, negu 1952 metais. Vadinas, ateitis priklauso ne žmogaus prakaitui, o protui. Ir kiekvieno žmogaus ar kolektyvo tuo ryškesnė brydė per laikmetį, kuo į kasdienę veiklą įdėta daugiau kiekvieno individo ir viso kolektyvo proto galios. Vadinas, jei tu ūkio vadovas, rūpinkis ne tiek tuo, kad kuo daugiau žmo-

nių suburtum, o kad kiekvienas būtų gilus savo darbo specialistas, sugebantis protingai tvarkyti visą dabarties techniką ir energetinius resursus ir dar būtų pasiruošęs bet kada imti į savo rankas ir tvarkyti su ateities mašinomis bei įrengimais. Kad pastarasis gyvenimo reikalavimas pribrendęs ir būtinas, daug aiškinti nereikia. Mechanizacija turi būti ir bus visur kompleksiška, ko dabar ypač stokoja, nes žmonių kalme ma-

specialistais ūkių. Ir gal vertingiausi pasiekimai reiklia laikyti tai, kad beveik visi specialistai yra arba vietos kolūkiečių vaikai, arba dar beveik vaikais atvykę iš technikumų, kitų mokyklų ir čia giliai įleidę šaknis. Todėl ūkio vadovas Vladas Sostakas niekuomet nesijaučia vienišas, per daug prislėgtas pečiais, nes visuomet darbą, rūpesčių ir ateities godų našą pasidalina su tais, kurie išaugo jo akyse, pasirodė išvermingi ir

APYBRAIZA BRYDĖ PER LAIKMETĮ

K. Kairiūkštis

žėja ir, matyt, dar mažės. Antra — visos mašinos turi būti ir bus išleidžiamos kas kartą našesnės, nes jau ir dabar matyti, kad dėl nepakankamo jų našumo ir ypač kompleksiško tik idealio- mės oro sąlygomis laiku nudi- rami visi darbai. O kai darbai vėluojami, kai perne- lygi ilgai dirvose užsistovi javai, viena — patiriami ma- terialiniai, visiems matomi nuostoliai, o antra ir svarbiausia — nuo nuolatinio rūpinimosi, jaudinimosi trumpina ir savo darbingą amžių žmogus.

Vladui Sostakai gyvenimo patirtis šitai rėžė įrėžę į širdį ir jis neaimanuoja, kad ūkyje per 28 vadovavimo metus gerokai sumažėjo žmonių, o stengiasi iš vietos kolūkiečių išsiugdyti kuo daugiau aukštos kvalifikacijos specialistų, plataus pro- filio mechanizatorių, kad šiandien vienas žmogus ga- lėtų padaryti darbą, kurį vakar padarydavo keli, o ry- toj vienas padarytų, ką šian- dien daro du. Taip „Anykš- čių šilėlio“ kolūkio vadovas supranta gyvenimo reikalavi- mą, kaip tik šia linkme jis stengiasi palikti ir savo, ir kolektyvo brydę per laikmetį.

„Anykščių šilėlis“ yra vienas iš geriausiai apsirūpi- nusių aukštos kvalifikacijos

savo darbuose, ir siekiuose. Nemėgsta Vladas Sostakas popinti jaunų žmonių. Bet ir niekad neužkrauna ant dar nesutvirtėjusių pačių per sunkios naštos. Jaunam spe- cialistui vieną kartą suklu- pus, nemėgsta daryti skubot- os išvados apie jo tinkamu- mą toms ar kitoms parei- goms. Jo auklėjimo metodas — duoti jaunam žmogui pa- keliamą uždavinį ir stebėti, kaip jis su juo susidoroja. Stebėti ne smulkmeniškai globojant, o taktiškai pade- dant išvengti neapgalvotų veiksmų, jokių būdu neiž- gaunant žmogaus savimeilės. Senesnieji, praėję Vlado Sostako mokyklą, specialis- tai dabar juokomis pasako, kad jo mokykla nelengva, nes ūkio vadovas ir nepaprastai pastabus, ir labai reiklus.

I tai Vladas Sostakas at- sako, kad niekas nei gimsta, nei iš mokyklos ateina už- grūdintu darbuotoju. Kiek- vienas grūdinasi, ir grūdinamas kasdienių gyvenimo rū- pesčių verpete. Ir kartais jis prisimena, kaip jį grūdino gyvenimas. Prisimena aud- ringą savo jaunystę.

Iš vakaro profesorius Kuz- ma sugipsavo koją, pasakė, kad viskas tvarkoje ir po kokio mėnesio būsią galima išrašyti iš ligoninės. O anks- tų rytmetį Vladą Sostaką

pabudino duslūs sproginiai, nuo kurių, atrodo, drebėjo ne tik ligoninė, bet ir visas Kaunas, visa žemė. Kai ku- rių ligonių spėjiojimai, kad tai manevrai, nieko ilges- niam laikui nenuramino ir greit visi suprato, kad prasidėjo karas.

Pirmosios viltys, kad vo- kiečiai bus sulaikyti, kad Kauną pasieks tik priešio bombonešiai ir niekad čia neateis fašistinis kariuomenės, greitai pasikeitė baisia nu- oja, kad taip vis tik gali atsitikti ir greičiausiai atsi- tiks netrukus. Tad visi, netgi tie, kurie tuo tarpu negalėjo pakilti iš lovos, emė šnektė šnektė vien apie namus, vien apie tai, kaip parsiga- vus arčiau šeimos.

O Vladui Sostakai parsi- gauti į tolimus Zarasus, at- rodė, nėra jokios galimybės. Beveik mėnesį gijo žaizda po atviros kojos lūžio. Tik ką uždėtas gipsas. Apie tai, kad namiškiai kokiomis nors priemonėmis pargabentų jį į Zarasus, nebuvo ko nė sva- joti, o darbo draugai iš Vi- laus reikalų liaudies komi- sariato Zarasų apskrities skyrė dabar, aišku, verste užverstį darbą. Juk tie, su kuriais kovota per vienerius Tarybų valdžios metus, ku- rių dalies kaltumu dar abe- jota ir neskubėta juos izo- liuoti, dabar, aišku, pakėlė

Grupė LTSR VRLK Zarasų rajono skyriaus darbuotojų. Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę: V. Sostakas, K. Solapovas, A. Guskovas, A. Koroliovai; antroje eilėje — Zvironis, J. Ubeika, J. Makauskas, Viskintas. Nuotrauka daryta 1941 m. vasario mėn.

galvas ir čekistams, norint užtikrinti ramybę karo apim- tos šalies kariuomenės už- nugaryje, darbo laiku tapo visos dienos ir visos naktys.

Zinios plaukė vis nerames- nės. Ligoninėje pradėjo ro- dytis smetoninių laikų uni- formomis apsirengę arba bal- tus raiščius užsirišę kažko- kie žmonės. Buvo aišku, kad vokiečiai gana greit žygiuoja Kauno link. Bet net ir greitą jų žygiavimą pralenkė juodi gandai ir gandeliai. Kas juos platino ir kiek juose tiesos, sunku buvo supaisyti. Bet šūviai naktimis ir net dieno- mis iš už kampų, žinios, kad tai Sen, tai ten nužudytas tarybinis darbuotojas, vertė manyti, kad mūsų kaimai trau- kiasi, kad vietiniai fašistė- liai, visoks kriminalinis šlamšas, kaip bjaurios sana- šos virš potvynio vandens dabar kyla į pat gyvenimo paviršių, žudo ir už tai, kad žmogus rėmė Tarybas, ir už tai, kad suvedinėjo asmeni- nes sąskaitas, ir netgi už tai, kad pasiglemžtų nužudytojo turta.

Nerimastingos mintys su- kosi Vlado Sostako galvoje.

Tai, kas jau vyko dar vokie- čių neužimame Kaune, rodė, jog tvarka ir rimtis kas va- landą vis labiau krinka.

Po eilinio neaiškių tyla, apsilankymo medicinos sese- lė priėjo prie jo lovos ir pus- balsiu pasakė:

— Jums pasilikti negali- ma. Reikia tuojau bėgti.

— Su ką tik sugipsuota koja?

— Duosiu ramentus, dra- bužius. Bėkit. Ir kuo grei- čiau, — karštu šnabždesiu kvėpte iškvėpė seselė.

Ir pridūrė:

— Jei norit likti gyvst!

Tai buvo nedviprasmiškas įspėjimas. Ir tikrai: ko gali- ma laukti čekistui, pakliuvus į fašistų nagus? Tikėtis, kad taves, ligonio pagailės? O kiek per tas kelias dienas girdėta atsitikimų, kai buvo nužudyti sužeisti raudonar- miečiai, sergantys, iš patalo nesugebėję pasikelti tarybi- niai ir partiniai darbuotojai? Teisi seselė — reikia dan- gintis, kol laikas, iš ligoni- nės. Tik kaip ir kur?

Jus daugiau

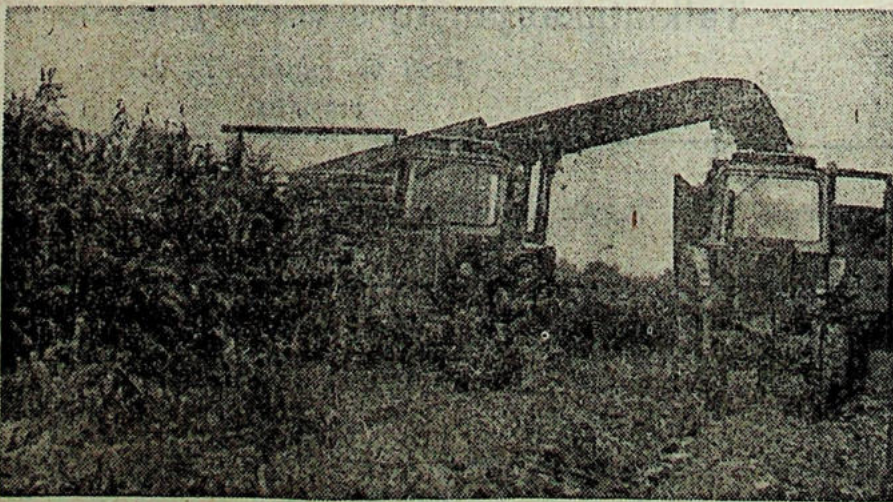
Pašarų ruošėjams darbymetis nesibaigia

Užvakar Staškūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai baigė pjauti paskutiniuosius kukurūzų hektarus.

— Si kultūra kaip reta gerai užderėjo — virš 400 cnt žaliosios masės iš kiek- vieno hektaro surinkome. Silosuodami kukurūzus su šiaudais, pašarų atsargas papil- dėme 1200 tonų, — papasakojo ūkio direktorius Jonas Janyšius.

Kukurūzų laukuose ypač sparčiai padirbėjo patyrę siloso kombainų vairuotojai Aleksandras Auglys, Juozas Imbrasas, traktorininkai Jonas Daniūnas, Vladas Zu- rauskas. Lietingomis dienomis jiems talkino javų kombainus vairuojantys mecha- nizatoriai.

Kukurūzais pašarų ruošėjo darbymetis nesibaigė. Žaliojo pašaro atsargos to- liau didinamos iš vešliai sužėlusio atolo, nemaža siloso tikimasi pagaminti iš cuk- rinių runkelių lapų.

J. Junevičiaus nuotraukose: pjaunamas paskutinytis kukurūzų baras; šauniai pasidarbaus mechanizatorius Aleksandras Auglys.

...Baltarusija ir toliau lie- ka viena didžiausių šalies rugių augintojų. Ūkiai ma- siškai sėja šiuos javus ir pa- siryžę jais apseiti 1,1 milio- no hektarų. Mechanizatoriai dirba 2—3 pamainomis, tai- kydami lpatoviečių metodą.

...Kirovogrado gamykla „Krasnaja zvezda“ pradėjo gaminti naujas sėjamasias, kurios atlieka kelias agro- technines operacijas. Pirmoji jų siunta patiekta RTFSR nejuodžemio zonos ūkiams.

...Trečdaliu sutrumpėjo va- gonų iškrovimo laikas Esti- jos valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprū- pinimo komiteto aikštelėse. Su geležinkelių sudaryta bendradarbiavimo sutartis, žemės ūkio kroviniai prista- tomi be pertrūkių, remiantis bendrais grafikais.

...Daugiau kaip pusę me- tų galima laikyti daržoves po „Sigmos“ plėvele, kurią sukūrė Leningrado sąjunginio akademiko S. Lebedevo sintetinio kaučiuko moksli- nio tyrimo instituto moksl- ninkai. Vien tik išbandant šią plėvelę Leningrado raji- ninėse vaisių ir daržovių ba- zėse buvo gauta maždaug milijonas rublių ekonomijos.

...Nauja Pavolžskio gyven- vietė atsirado Kuibysėvo sri- ties žemėlapyje. Čia gyvens netoli Toljacio miesto stato- mo komplekso darbuotojai, kurie per metus nupenės 216 ūkstančių kiaulių. Gyvenvie- tėje atiduota naudoti pen- kiaaukščių namų, statoma mokykla, vaikų darželis. Nu- matyta pastatyti Kultūros namus, visuomeninį centrą su universalia parduotuve, valgykla, viešbutį, dengtą plaukimo baseinu.

(TASS-ELTA)

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

APDOVANOJIMO PASKATINTI

Pratęsusią žiemą Morkavo tarybinio ūkio gyvulių augintojai išlaikė pasiekę pieno gamybos lygį, o mėsos pardavė kevirtadaliu daugiau. Ūkis apdovanotas TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSC ir VLKJS garbės raštu.

Tarybinio ūkio žemdirbiai, rašo Lazdijų „Darbo vėliava“, šiai žiemai sukaupė gyvuliams gerokai daugiau šieno, žolės miltų, šiaudų. Papildomai užaugta apie 850 tonų siloso.

Išplėtus paukštyną, vėl padidės mėsos gamyba. Jame dabar per metus bus galima išauginti 400 tūkstančių broilerių.

VIKOTNAMIČIAI MOKSINIŲ AKMENEJE

Grupė dildvyriškojo Vietnamo pasiuntinių mokosi Naujojoje Akmenėje cementinio specialybės. Jie dirba Bimšono cemento gamykloje, kurią statyti Vietnamui padeda Tarybų šalis. Naujų profesijų vietnamiečius Akmenėje moko labiausiai patyrę meistrai.

Tarp atvykusių, informuoja „Vienybė“, yra vaikinų, kurie dar neseniai su ginklu rankose kovėsi už savo šalies laisvę. Jie kartu su vietiniais darbininkais poilsio dienomis talkininkauja žemdirbiams rudens darbuose.

SKATINAMI PJOVEJAI

Labai sunkiomis sąlygomis dirba Kretuonų kolūkio kombainininkai. Čia įėjus išgulde ne tik dažni lietūs, bet ir rudeniop praužusi audra.

Kolūkio valdyba ėmėsi plačių priemonių pjovejams materialiai skatinti, rašo Sventosios „Zvaigždė“. Padidinti įkainiai už prikultą grūdų toną. Kai darbo kokybė gera, už toną grūdų papildomai dar prisiokama iš materialinio skatinimo fondo. Kiekvieną savaitę daugiausia javų nupjovusiam kombainininkui skiriama 30 rublių premija, užėjusiam ant rąsto — 15 rublių. Baigus javų pjūtį, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų laukia 300, 200 ir 150 rublių premijos.

Lemia šiuolaikinė technologija

Pirmaujančių paukščių augintojų patyrimas, atskleistas teminėje parodoje „Labai našus darbas paukštinkystėje“, kuri veikia TSRS LUPP Paukštinkystės paviljone, rodo, kad daugelis ekonominių rodiklių yra tiesiogiai susiję su paukštynų dydžiu. Pavyzdžiui, įmonėje, kurioje laikoma 100–200 tūkstančių dedeklių, darbo sąnaudos tūkstančiui kiaušinių gauti sudaro 3,2 žmogaus valandos, tūkstančio kiaušinių sąvokaina — 64 rubliai, o paukštynuose, kuriuose laikoma 600 tūkstančių vištų, šie rodikliai mažesni trečdaliu. Taip yra todėl, kad dideli paukštynai gali sėkmingiau pritaikyti šiuolaikinę technologiją, kompleksškai mechanizuoja darbus, automatizuoja paukščių priežiūrą. (TASS-ELTA).

SUKASI AGREGATAI

Adutiškio tarybinis ūkis, praneša Sventosios „Zvaigždė“, ateinančiai žiemai jau sukaupė žolės miltų ir granuliu pusantro karto daugiau, negu buvo planuota. Dalis granuliu paruošta iš javų, o žolės atolas pagrindinai paverčiamas kapojais. Perdirbami ir šiaudai.

Pagreitinti darbus labai padėjo vidurvasaryje stojęs rikiuotė naujas pašarų cechas. Jis ištiesus metus gamins granules, briketus, kombinuotuosius pašarus.

KOLOKIEČIŲ BUICIAI IR POILSIUI

„Gegužės 9-osios“ kolūkio Verbūnų gyvenvietėje veikia vandentiekis, kanalizacija, o artimiausiu laiku bus ir gamtinės dujos. Žemdirbiai naudojasi visuomeninės pirties ir skalbyklos paslaugomis. Šiuo metu ruošiami projektai, o ateinančiais metais bus statoma nauja aštuonmetė mokykla su uždaru plaukimo baseinu, kolūkio valgykla ir vaikų darželis. Prie gyvenvietės melioratoriai įrengė tvenkinį.

Daug kolūkiečių gerai pailsėjo vasarą. „Gegužės 9-osios“ kolūkis, pažymi Šiaulių „Leninietis“, yra „Lino“ poilsio namų Palangoje ir „Eglės“ sanatorijos Druskininkuose dalininkas.

(ELTA)

Anykščių šilelis — landšaftinis draustinis

Z. VENCKUS

LTSR MA Botanikos instituto mokslinis bendradarbis

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 109 (4149))

LIEPYNAI

Liepynai Silelyje šiuo metu retenybė. Senovėje jų būta daugiau. A. Baranauskas, remdamasis senųjų pasakojimais, apie liepynus kalba būtuojų laiku, nes jų tuo metu jau nebebuvo:

Po lygumas ir slėnius traukėsi liepynas, Kai kur gojais apžėlęs, kai kur visiškai grynas. Tuo pilnai būtų galima patikėti. Sventosios slėnyje, upės pakrantėje ir užneštoje dumblių senvagėse dažniausiai esti derlingi sąnašiniai dirvožemiai. O liepa kaip tik ir auga derlinguose dirvožemiuose.

Poetas savo poemoje liepynams skiria nemažą dėmesį. Ir tai pilnai suprantama. Liepynas buvo gerbiamas ir mylimas, nes „žiedais bites penėjęs, saldų medų daręs, ligas visas lietuvius su prakaitu varęs“. Ta pagarba ir meilė tuo suprantamesnė, nes bitė lietuviams visais laikais buvo šventu vabzdžiu.

Liepos auga stačiuose slėnių šlaituose, dažniau po kitais medžiais. Nedidelis liepyno sklypelis yra išlikęs Virintos šlaituose, netoli jos santakos su Sventąja. Kita

grupė auga šlaite netoli Puntuko akmens. Paupiais liepynų nėra, nors ten ir būtų jiems tinkamų augimviečių.

KITI MISKAI

Paupiais ir apie senvages ant derlingų sąnašinių dirvožemių auga tankūs ir vešlūs lapuočių miškai. Ypač slaptingai jie atrodo netoli Karalienės liūno. Čia, upės slėnyje, veši vos praeinami baltalksniai, gluosniai, drebulių tankumynai, tarp kurių auga vienas kitas ąžuolas, uosis. Po medžiais išsišakoję tankūs krūmynai — ievos, karklai, lazdynai. Aukštas, vos praeinamas žolių sąžalynas slepia nuo praeivių senvages, pilnas pažaliavusio vandens.

Baigiant Silelio miškų apžvalgą, reikėtų nors trumpai prisiminti apie uogas ir riešutus.

Lyginant su kitais Lietuvos miškais, Silelis uogomis nėra turtingas. Vaivorų ir spanguolių galima rasti apie Budragaidžio ežerą. Bruknių ir mėlynių yra po visą draustinį, bet ne po daug. Mėlynės geriau dera senesniuose pušynuose, kiek daugiau jų yra miške arčiau Anykščių. Rudenį ant tokiose vietose A. Baranauskas žodžiais tariant „uogienojai kaip rūtos želia, juodas raudonas uogas išsirpusias kelias“.

Paminėtini dar lazdynai, kurių Silelyje nėra daug. Auga jie dažniausiai šlaituose, medžių pavėsyje. Tinkiau lazdynai susispietę retinėse, prošvaistėse, kur, kaip sako A. Baranauskas, „šakom kekes riešučių iškėlę atokaitoje brandina“.

FLORA

Silelis pasižymi floros (augalų rūšių) įvairove. Biologijos kandidato A. Lekavičiaus, ištyrusio draustinio florą, duomenimis, jame rasta augant 681 aukštesniųjų augalų — medžių, krūmų ir žolių — rūšių. Į šį skaičių įeina miško, pievų, pelkių, paupių, dirbamų žemių bei vandens augalai. Silelis pagal jame augančių augalų rūšių skaičių užima vieną iš pirmųjų vietų tarp jau

ištirtų Lietuvos draustinių.

Floros gausumą nulemia draustinio reljefo, dirvožemių, vandens telkinių skirtingumai. Įvairūs miškai, šlaitai, ežeras, senvagės, upė, pievos, pelkės, ganyklos, dirbamos žemės, sodybos — visa tai sudaro palankias sąlygas daugelio augalų rūšių išsikurti, augti ir išlikti.

Laikoma, kad 23 augalų rūšių yra sodintos (dažniausiai medžiai ir krūmai) arba sulaukėjusios (darželių gėlės, įvairios piktžolės). Likusios 658 rūšys sudaro daugiau kaip pusę Lietuvos sąvaiminės floros.

Draustinyje auga nemaža retų Lietuvoje augalų rūšių, kurios turėtų nemažą mokslinę bei pažintinę reikšmę. Jos saugomos gamtos apsaugos įstatymais.

Sventosios slėnyje — pievose, senvagėse ir paupiais auga daug įvairių ir įdomių augalų. Pavasarį drėgnesnėse pievose ryškiai geltonais žiedais pražysta burbulis. Keliose vietose lyg darželyje, gausiai auga mėlynasis palemonas, žydintis mėlsvais žiedais. Budragaidžio ežere, upės užtekčiuose, senvagėse ir Karalienės liūne auga vandens lelijos.

Vienas iš įdomesnių augalų senvagėse yra aštrus, panašus į kambarruose auginamą alijošų, tik aštrus ir dygus. Vasarą, kai žydi, jis lanko si virš vandens, o kitu metų laiku būna po vandeniu, ant dugno.

Vienas būdingesnių Sileliui augalų yra paprastas saulenis, kuris žydi beveik visą vasarą ryškiai geltonais žiedais. Jis auga sausose, saulė-

tose vietose — pievose, miško alkštelėse, dažnas šlaituose, pamiškėse, retuose jaunuose pušynuose.

Šie ir daugelis dar nepamintę augalų puošia Silelį, padabina margaspalviais žiedais žalias paupių pievas.

Biologijos kandidato A. Kuzo duomenimis, draustinyje rasta augant 57 samanų, kilminių bei kerpsamanių rūšių. Manoma, kad samanų čia yra daugiau rūšių, nes jos dar nepilnai ištirtos.

GRYBAI

Grybai augalų sistematikoje priskiriami taip pat prie augalų, bet jie, priklausomai nuo jų sandaros, yra žemesnės pakopos. Tarp jų yra įvairių rūšių, kartais net visai nepanašių mūsų išvaizduojamus grybus. Tai įvairios kempinės ir kitokie kenkėjai, augantys ant pakenktų ir puvančių medžių, kelmų.

A. Baranauskas labai vaizdingai aprašo Anykščių šilelio grybus ir daugelį jų vardais paminė:

Greit auga, ilgai esti giminių visokių, Paąžuolių, raudonikių ir kitų kitokių.

Poetas atkreipia dėmesį į grybų įvairovę:

Čia grybai ir šungrybliai vardais nežymėti, Anel jų žmonės renka, anel žvėrys graužia.

Biologijos kandidatų J. Mazelaičio ir V. Urbono duomenimis, Silelyje auga 275 įvairių grybų rūšių. Į šį skaičių įeina valgomieji, nuodingieji ir medieną gadinantieji (įvairios kempinės) grybai. Silelyje rasta 157 valgomų grybų rūšių, iš kurių apie 80 rūšių būtų galima praktiškai rinkti. Bet iš tikrųjų, žmonės renka žymiai mažiau, daugelį jų laikydami šungrybliais.

Silelyje rasta apie 60 rūšių grybų, kurie, augdami ant gyvų medžių,

nukeltai 4 pusl.

Salta Kauno marių keleivio akį patraukia išsiritkioję dailūs namukai, apsupti gražiai suaugusių vaismedžių. Tai įvairių Kauno miesto įmonių ir organizacijų dirbančiųjų kolektyviniai sodai. Nuo ankstyvo pavasario iki rudens išieginėmis dienomis čia visada gausu kuuniečių, kurie atvažiuoja ištisomis šeimynomis. Ypač jaučiasi pagyptėjimas dabar, rudenį, kai reikia sudoroti išaugintą derlių. Atoykę tėvai su vaikais skina obuolius, slyvas, kriaušes, uogas, kasa bulves, nuima įvairias daržoves. Daugelis palieka nakuoti gerai įrengtuose nameliuose, o sekmdienio vakarą sugrįžta į miestą pailsėję ir veždami savo išaugintų įvairių rudens gėrybių.

NUOTRAUKE: Kauno radijo gamyklos meistras Albinas Dorelaitis, jo žmona „Baltijos“ siuvimo fabriko darbininkė Genovaitė ir dukra Egidija atvažiuo skinti obuolių. M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Naudokitės kombinato paslaugomis

Cheminių drabužių valymas ir dažymas yra viena iš svarbiausių buitinio gyventojų aptarnavimo sferos šakų. Laiku ir reguliariai valomi drabužiai ilgiau nešiojami, cheminis valymas apsaugo nuo kandžių. Nepalikite žiemai neišvalytų vasarinių drabužių, o vasarai — žieminių, nes juose esančios dėmės per ilgą laiką įsisenėja ir vėliau sunkiai išvalomos. Cheminiam valymui priimami visi viršutiniai drabužiai, kiliminiai takai, kilimai. Naudodamiesi cheminio valymo paslaugomis sutaupysite laiką, jūsų drabužiai visada bus švarūs ir gražūs. Jeigu norite pa-

gerinti rūbų išvaizdą, rekomenduojame juos apretuoti. Apretuoti drabužiai mažiau glamžosi ir tepasi, įgyja gesnę išvaizdą. Nauji audiniai visada būna apretuoti.

Norėčiau pasiūlyti dar vieną teikiamą paslaugą — neišoninių užuolaidų dažymą. Ilgesnį laiką nešiojamos užuolaidos pagelsta, paruduoja ir nebegražiai atrodo, todėl galima jas nudažyti. Dažytos užuolaidos yra madingos ir gražiai atrodo. Užuolaidų nudažymo kaina nedidelė — 0,30 rub. už kvadratinį metrą. Užuolaidas dažome geltona, oranžine ir raudona spalva.

Dabar patį laiką apžiūrė-

ti vasaros sezono drabužius ir atiduoti juos cheminiam valymui.

Reikėtų priminti, kad iš cheminio valymo punktų išvalytus rūbus būtina atsiimti pagal kvite nurodytą datą arba ne vėliau kaip per tris dienas nuo pažymėtos datos. Naudokitės mūsų teikiama paslaugomis!

P. Juodėnienė

Anykščių BGAK cheminio valymo-dažymo užsakymų priėmėja

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. IX. 18

Anykščių šilelis — landšaftinis draustinis

atkelia iš žemės

kenkia jiems, gadina medieną. Tam tikra dalis auga ant išvirtusių kalmėlių, pūvančių stuobrių, kelmų, šakų.

Lyginant su kitais Lietuvos miškais (Labanoro, Varėnos) šilelis tinkamu rinkimui valgomųjų grybų gausumu nepasižymi ir grybautojų krepšiai retai būna perpildyti.

ZVERYS IR PAUKSCIAI

Einant per šilėlį, Sventosios pauplių, labiausiai krenta į akis bebrų pagrauzti ir nuversti medžiai, iš tolo boluoja neįprastos išvalzdos, apvaliom viršūnėm kelmai. Pagal upę augantys gluosniai jau visi „nupjauti“, tik kelmai matosi. Toliau nuo upės kranto „nupjauti“ medžiai liko gulėti vietoje: vienų jų nuvirto upės pusėn, kiti — šlaito pusėn. Pritrūkus medžių slėnyje, bebrai lipa į šlaitą ir ten toliau darbuojasi be didelio pasirinkimo: graužia pušis, drebulės, baltaksnius.

Visa tai rodo, kad papulpiams gyvena daug bebrų.

Draustinis nepasižymi gyvūnijos gausumu ir įvairove. Tam įtakos turi jo specifinės sąlygos: miškas nedidelis, pailgas, jį išilgai dar perškiria Sventosios upė. Lygiagrečiai pagal upę pravažta kelias Anykščių — Kurklių, kuriuo šiuo metu vyksta gana intensyvus judėjimas. Be to, per mišką keliauja turistai, vaikščioja poilsiautojai.

Miške pastoviai laukosi stirnos, kiškiai, lapės, jėnotiniai šunys, kiaunės, voverės. Sernai ir briedžiai tik retkarčiais užsuka į draustinį.

KUO MUMS BRANGUS ANYKŠČIŲ ŠILELIS SIANDIEN

Anykščių šilėlio, kaip vieno gražiausių Lietuvos miško, kurį išgarsino A. Baranuskas, šlovė neblėsta iki šiol. Turbūt nesuklysimė pasakę, kad vargu ar yra Lietuvoje kitas miškas, kuris būtų taip artimai susijęs su mūsų literatūros kla-

sika, toks turtingas geologinėmis ir istorinėmis įžymybėmis. Dabar jis brangus ne tik anykštinams, bet ir kiekvienam lietuviui.

Turistai atkeliauja pamatyti Puntuko didybę, poetų apdainuotą Sventąją, pasidžiaugti šilėlio gamtos grožiu, miško ir upės harmonija. Poezijos mylėtojai atvyksta aplankyti vietas, kuriomis vaikščiojo A. Baranuskas ir A. Vienuolis, dar kartą prisiminti nemirtingąją poemą, pajusti jos dvasią, „išgirsti medžių kalbą šventą“, ir „kaip lapas ar žiedelis ant šakelių kraunas“. Poilsiautojai tikisi pasisemti sveikatos, nuraminti dūšią, o žvejus traukia žuvų gausumas ir jų patiklumas.

Ir kas kartą šilėlyje pabuvojo, pajuto jo „grožį“ — tas vėl būtinai sugrįš dar kartą aplankyti. Žodžiu, šilėlis toks miškas, kur kiekvienas ras sau ką nors įdomaus tiek žiemą, tiek vasarą.

Atėjus vasarai, atostogų ir kelionių metui, daugelis keliauja į gamtą, ne vienas apsilanko ir Anykščių šilėlyje. Todėl verta prisiminti A. Baranuskos žodžius:

Miškas lietuvių, kaip tik galėjęs,
Taip visados raminės,
visados mylėjęs.

MIŠKO ETIUDAI

PAUKSCIAI VIRS ELMĖS

Pačiu šilo pakraščiu, akmenimis nusėta vaga alma Elmė — guviai į Sventąją įpuolantis upokšnis. Viename jo krante su pušimis ir gal dar su kažkuo kuždasi vėjas, o šiaurės vėsi iki juosmens žolė. Ilgai čia užsilaiko rasa, pereini per šitą pievą, sušlampi lyg perbridęs upę.

Sneki, dairinga Elmė. Koks skambus ir švelnus jos vanduo! Rasi niekas nepaiso pro šalį neįsiklausęs į pro akmenis besiveržiančio upokšnio gurgenių, jo dainą. Klausaisi ir bijai sutrikyti savo balsu...

Ta Elmės pakrante, kur veša pieva, žingsniuoją elektros stulpai, įkandinė savęs tempdami laidus. Šiandien tuos laidus aptūpė kregždės ir varnėnai. Iš tolo žvelgiant lyg gaidos virš upės nusitiesusioje penklinėje. Ir, rodos, Elmė pasižiūrėjusi į paukščius, į tas gyvas gaidas, dar linksmiau, dar skambiau kankliuoja savo sidabro stygomis.

MENULIO TAKAS

Iš juodo nakties miško išbrido iki raudonumo įkaltes mėnulio skridinys. Atsispyręs į medžių viršūnes, jis kilo aukštyn, blyško, viską apšviestas matinė šviesa, kurioje keičiasi daiktų formos, spalvos, priartėjus toliams, prarandama atstumo nuovoka. Atsiveria nakties erdvė, kur atrodytu nera nieko nepaprasto ir kur tuo pačiu — didelė, žvilgsnį sukaustanti paslaptis.

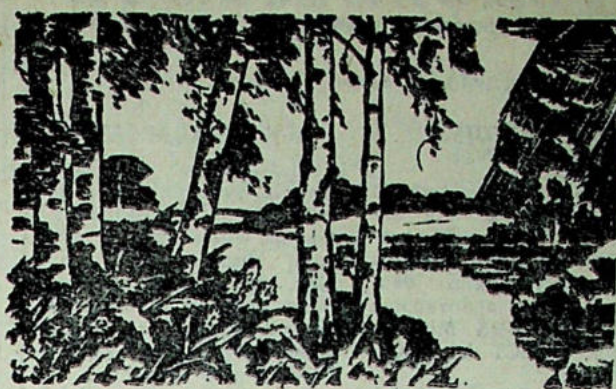
Įkopęs į dangų, mėnulis ima žaisti slėpynių su lėtai plaukiančiais čia, žemėje, neįaučiamu, tik tenai, aukštybėse, dvikiančio vėjo genamais debesėliais. Išilgai ežero nusidriekia mėnulio takas, sidabriškai raibuliuojantis, virpantis lyg gyvas. Ežere ir paties mėnulio atspindys. Kartais jį sujūdina pabudusi ir nežinia iš kur atbėgusi bangėlė, ir tada atrodo, kad mėnulis juokiasi, bėgdamas nuo jį besivejančio debesėlio.

Ir jeigu tokia naktį išplauksi valtimi į ežerą, leisiesi mėnulio taku tolyn nuo kranto, irklais užgriebdamas ir tvaskų vandenį, ir mėnesieną, sidabro žvynais pažyrančią ir nuskestančią gelmėn, protarpiais atrodys, kad dingę krantai, kad plauki ne ežeru, o dangumi, plauki tarp mėnulio ir žvaigždžių. Ir tas priešais baltai kibirkščiujantis mėnulio takas veda į laiko tolius, į kažkokią mįslingą, be pradžios ir pabaigos akimirą. O ežero alsavimą, mėnesieną, miegantį mišką — viską sujungia į vieną visumą tyla. Spengianti nakties tyla. Padalinta pusiau mėnulio tako.

SAULETAS LIETUS

Saulė šviečia kaip švietus, o nežinia iš kur atklydęs debesukas suskato lynoti. Krinta spindintys saulėto lietaus lašai tarsi aukso nytimis dygsniuoją dangų prie žemės. Kiekvienas lietaus lašas krisdamas suspažia sugauti spindulį ir atspindėti vasarą. Nulyti medžiai ir žolės švyti dviguba šviesa — nutvieksti saulės ir savo pačių aišviežėjusios žuomos.

Trumpas saulėtas lietus. Nulijo, nukrapnojo, nurašojo nukaitusią žemę. Antai virš upės palinkusiame gluosnyje žiburiuoja, perlais tviška lašai. Neilgas jų gyvenimas, nedaug kas pamatys tą žerėjimą, kuriame sutvška ir dangus, ir upės tėkmė, ir gal net svajana... Bet štai

pūstelėjo vėjas, sušiaušė gluosnio šakas, ir ant lapų užsilaukusius lietaus lašus pasiėmė upė, žemė. Nukrito jie, paskutinį kartą nublyksėjo, liko nežinomis.

Anapus upės nuskaistėjusiame beržyne kaip niekada vingriai fleituoja, skambiai rykauja volungė. Matyt, ji atsigėrė saulėto lietaus.

MISKE, NUSILEIDUS SAULEI

Sivakar kartu su mišku palydėjau saulę. Per dieną kepinusi ji gintariniu obuoliu nupuolė ant medžių viršūnių, o paskui nuniro į lengvus ir švelnius lyg tuopų pūkai debesėlius, kurie ėmė dažyti aukso spalva, paskui rausti lyg užpilti aviečių sultimis. Iš už debesų kone lig paties dangaus vidurio nusidriekė gelsvos, žalžganos, purpurinės ir violetinės juostos. Prasidėjo ryškiaspalvė vakaro gaisų muzika. Į rytus nugulė ilgi tirštų šešėlių dryžiai. Nepaprastai kontrastingai įsitrė į erdvę medžių viršūnės.

Dar kurį laiką lyg blėstančios anglų žioravo vakarinis dangaus pakraštys, virš žemės, virš miško virpėjo raudoni saulėlydžio sparnai. Bet sutemos negaišo, plūdo lyg pilkas rūkas, tirštėdamos mėlo, pirmiausia apsėmė klounius, užlamsino mišką.

Minga saulę palydėję medžiai. Pušys jau ne ošia, o tyliai tyliai alsuoja. Atsidūsta beržynas. Tik drebulės dar pusbalsiu šnekučiuojasi, dar nėkaip nebaigia visko išsipašakoti.

Galop miškas nurlimsta, nuščiūva. Nueina į juodą nežinią, kur atskirai gyvena kiekvienas garsas. Neaiškus, beformis. Kaip dar negimusi daina.

PROSKYNA

Ties proskyna atsiveria erdvė. Štai raudona dėmė šmėkšteli stirna, matosi, kaip virš miško sklendo „verksmingu balsu vaitojantys suopai. Matosi medžiai visame savo ūgyje.

Proskyna lyg kelias visada šaukia į tolumą, visada joje yra kažko džiugaus, nerimastingo.

Viduvasarį proskyna kvepia avietėmis ir pirmaisiais grybais, parodo pradėjusius rausti šermukšnius, ožrožių pašvaistes. O abipus stovi miškas, nežinantis keršto ir melo, pykčio ir veidmainystės. Stovi leidžiantis melūgius ir brandinantis sėklas.

Proskyna įsiremia į dangų. Ja kaip upė plūsta žydrynė, užpila medžių šakas ir mane, priešais einantį.

R. Vygasdas

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARVES 1980 m. rugsėjo 8—15 d.

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg		Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+/-, lyginant su 1979 m.			per parą	+/-, lyginant su 1979 m.
Andrioniškis	95	9,0	-0,3	Surdegis	96	8,9	-
„Anykščių šilelis“	104	10,6	+0,3	Svėdasai	95	9,7	-0,7
„Ateitis“	88	8,3	-1,0	„Svityrys“	98	12,0	-
„Atžalynas“	102	9,3	+0,2	„Už taiką“	91	8,7	-1,3
„Aukštakalnis“	101	8,3	+0,2	„Vienybė“	86	7,4	-1,5
„Aušra“	94	8,9	-0,7	Kolūkiuose:	95	9,1	-0,6
Cerniachovskio	85	8,9	-1,2	Jakšišio t. ūkis	95	9,0	-0,6
„Gimtoji žemė“	96	9,7	-0,6	Naujasodžio t. ūkis	99	7,9	+0,2
„Gintaras“	89	8,3	-1,1	Raguvėlės t. ūkis	83	7,0	-1,0
K. Staro	99,5	10,1	-0,4	Staškūniškio t. ūkis	91	8,4	-0,3
Kurkliai	111	9,6	+1,0	Sodininkystės t. ūkis	109	10,6	+0,6
„Lenino keliu“	100,2	11,0	-0,1	Elmininkų eksp. ūkis	103	9,3	-
Levaniškis	94	10,0	-0,7	Valstyb. ūkiuose:	98	8,7	-0,3
M. Melnikaitės	89	8,6	-1,0	Aknystų pagalb. ūkis	121	9,9	+0,6
„Nevėžis“	90	9,0	-0,7	RAJONE:	95	9,1	-0,5
„Pirmyn į komunizmą“	98	10,1	-0,2				
„Puntukas“	113	9,7	+1,0				
Skiemonys	82	7,9	-1,7				

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Auklėtojai STASEI KAZLAUSKIENEI

Lai šio užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus brangiausio žmogaus — mamytės.

Auklėtiniai

VALEI GRIMASIAUSKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai, nuosirdžiai užuojautą reiškia BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija.

VLADUI GERULAVICIUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei. Penionių remonto dirbtuvių kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame ROBERTĄ KAZLAUSKĄ

dėl jo tėvo mirties. Anykščių raj. gamybinio susivienijimo darbuotojai

Nuosirdžiai užjaučiame JOANĄ TRIZNICKIENĘ, dėl mylimo brolio mirties. Bendradarbiai

VALEI GRIMASIAUSKIENEI Brangiai sesutei mirus, nuosirdžiai Jūs užjaučiame ir liūdimės kartu. BGAK siuvyklos kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame VLADĄ GERALAVICIŲ, jo motinai mirus. Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo darbuotojai

Mirus mylimam broliui, nuosirdžiai užjaučiame ELENĄ DULKIENĘ. Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojų kolektyvas

VYTAUTUI GRAZIUI Dėl mylimos žmonos mirties reiškiamė nuosirdžiai užuojautą. „Už taiką“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниес дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.235 Užsak. Nr. 1519